American Sokol
Sokol San Francisco

GYMNASTIC ASSOCIATION SOKOL
SAN FRANCISCO
EDUCATIONAL AND PHYSICAL
ORGANIZATION

P.O. Box 4006, Menlo Park, CA 94026-4006
E-mail: sokolsf@gmail.com

VĚSTNÍK

SUMMER
2007

SOKOL OFFICERS: FOR THE YEAR 2007 OFFICE:

E-mail: sokolsf@gmail.com

President:	Frank Dlask
First Vice President:	Georgina Teyrovsky
Second Vice President:	Zdenek Vernak
Secretary:	Zelmira Zivny
Assistant to Secretary:	Shirley Gangelhoff
Financial Secretary:	Paul Burda
Treasurer:	Jarmila Dlask
Editors, Vestnik:	Milan Dusatko, Paul Burda
Educational Director:	Peter Linhart
Membership Director and Committee for New Members:	Jarka Dusatko, Milan Dusatko, Paul Burda
Men's Director:	Peter Linhart
Women's Director	Ivanka Linhart, Jarka Dusatko
Auditing Committe:	Dagmar Rus, Marta Sehnal, Jarka Dusatko
Budget & Finance Committee:	Edmund Teyrovsky , Paul Burda, Zdenek Vernak, Frank Dlask (ex-officio)
Public Relations Director:	Peter Linhart, Milan Dusatko, Zdenek Vernak
Film Committee:	Milan Dusatko, Jarka Dusatko, Paul Burda,
Committee to Correct some Czech Wrongs:	Edmund Teyrovsky, Zdenek Vernak, Georgina Teyrovsky, Frank Picha, Frank Dlask (ex-officio)
Reconciliation Committee:	Edmund Teyrovsky, Zdenek Vernak
Entertainment Committee:	Georgina Teyrovsky, Paul Burda, Jarka Dusatko, Zdenek Vernak
Pac. District Representative:	Paul Burda, Frank Dlask (District VP), Peter Linhart, Ivanka Linhart
Legal Advisors:	James Frolik Jr., Atorney

Phone & E-mail List:

Name		Phone	E-mail
Burda Paul	home	925.830.4542	adrub1@earthlink.net
	cell	415.203.3745	
Dlask Frank & Jarmila	home	650.327.8656	
Dusatko Milan & Jara	home	408.830.9310	jmdusatko@gmail.com
Gangelhoff Shirley	home	650.349.2981	wsgangelhoff@comcast.net
Linhart Peter & Ivanka	home	209.588.9259	ivankalinhart@sbcglobal.net
Picha Frank	home	925.935.4203	afpicha@pacbell.net
George Spanek, VP Emeritus	home	650.340.8737	georgespanek@comcast.net
Teyrovsky Edmund & Georgina	home fax	510.327.8656 510.583.0562	teyrovsky@gmail.com
Vernak Zdenek	home	650.341.8117	z.denaksbcglobal.net
Zrzavy Ladislav	home	707.996.0 154	ladazr@aol.com
Zivny Zelmira	home	510.638.4723	zelkaz@aol.com

„If you pick up a starving dog and make him prosperous, he will not bite you; that is the principal difference between a dog and a man."

Mark Twain

Calendar of Events and Sokol Dues 2007

Sokol Picnic	September 15, 2007, Saturday	Chabot Lake (tentative)
Dinner/Dance	October 20, 2007, Saturday	Tarragon, Sunnyvale, CA
Annual Meeting	December 8, 2007, Saturday 10:30 A.M. to 12:30 P.M.	Unity Building Recreation Area, 20121 Santa Maria, Castro Valley, CA
Lunch for all present Sokol members	12:30 P.M. to 1:30 P.M.	Unity Building Recreation Area, 20121 Santa Maria, Castro Valley, CA
St. Nicolas Childern's Party	2:00 P.M. to 5:30 P.M.	20121 Santa Maria, Castro Valley, CA
December 30, Sunday 2007	End of the Year Dinner/Dance	Tarragon, Sunnyvale, CA

Welcome New Members: Ivo Plachy and Eva Plachy

Sokol dues and donation 2007

Your thoughtful contribution to the American Sokol San Francisco Unit is most appreciated. Up to end of April 2007, we are sincerely pleased to acknowledge your $347 donation. We are thankful to our all listed donors.

L. Mikes $25.00, G. Teyrovssky $50.00, F&M. Miksa $75.00, K&M. Snajberk $50.00,V. Horn $25.00, H. Sredl $5.00, D. Chrichton $10.00, H. Husak $20.00, V. Machacek $25.00, P& I. Linhart $10.00, K.A. Skapa $25.00, V. Kucera $25.00.
Total $345

For your information, American Sokol San Francisco is a Non-profit Organization; your donation is tax deductible. Keep your bank check as your receipt.
I had been advised that Membership dues are not tax deductible. Donation for Sokol Non-profit organization however, is deductible.
Paul A Burda, Sokol Financial Secretary

BROTHERS AND SISTERS: 2007 DUES ARE TO BE PAID !!! See Pages 16 & 17
Please send your check or Money Order to the address below with the stub below. Cut the end of this stub for your records. Your kind attention to this matter will be greatly appreciated.
We believe this form is self-explanatory. Please, discard it if your dues are already paid.

Sokol Gymnastics Association Sokol San Francisco
P.O. Box 4006, Menlo Park, CA 94026-4006

SEND WITH YOUR PAYYMENT:
2007 Dues are $25
Membership Dues $.....
New members add $5 processing fee to American Sokol Headquarters in Chicago.
Donation/Contribution.....
Name:.....
Address:.....
City:.....State:....Zip:.....

KEEP FOR YOUR RECORDS:

Sokol San Francisco Dues 2007

Date sent:.....
Check No:.....

APPLICATION FOR MEMBERSHIP

The Pledge of Allegiance:

"I pledge allegiance to the Flag
Of the United States of America
And to the Republic for which it stands.
One nation under God, indivisible,
With liberty and justice for all."

GYMNASTIC ASSOCIATION SOKOL SAN FRANCISCO
EDUCATIONAL AND PHYSICAL ORGANIZATION

P.O.BOX 4006, Menlo Park, CA 94026-4006
E-mail: sokolsf@gmail.com

Date:_____

Sokol:_____ Sokolice:_____

Name:_____

City:_____ State:___ Zip_____

Res. Phone:_____ Bus Phone:_____

E-Mail Address:_____

Married ☐ Single ☐ Date of Birth:____/_____/_____

U.S. Citizen? ☐ Yes ☐ No If No, legal resident? ☐ Yes ☐ No

City, State, Country of Birth: _____

Spouse:_____

Childern:_____

Please, list other clubs, organizations to which you belong:_____

_____

_____Sponsor:_____

STATEMENT: I affirm that I am loyal to the government of the United States of America and that I am not a member of any subversive organization. If admitted to membership of the American Sokol, I promise to be governed by the by-laws in all my activities on behalf of said organization. I represent that to the best of my knowledge and belief the answers to the statements contained in this application are full, complete and correctly recorded. I understand that this application shall be the basis for and a part of any insurance contract issued.

Signature of Applicant:_____

The future of Sokol San Francisco

Classical, historical, truthsful vission and critical article written by Jerry Sramek in Vestnik Sokol San Francisco March 1976

'There are very few ethnic groups in USA which have their own building for their activities. Sokol San Francisco is fortunate to pride itself in owning their own Sokol Hall since 1912. After a long and almost unanimous vote (95%) majority, it was determined to move from Page street S.F. to San Mateo.

'The San Mateo building serves us well for all the functions, but it would be even more comfortable and in better repair if our members would take more interest and pride in it. Maintenance of a building is very demanding and renting it out becomes at times quite discouraging to say the least. Only the small profit from various entertainments and renting permits us to break even. Planning and follow up those activities is hard work, sweat and dedication. There are but a few active members who participate and volunteer their time for the good of all as oposed to an army of critics. Our compatriots want for little money a lot of music and an overabundance of food. The indolence and pessimismus of some members and some compatriots assuming that Sokol in the USA is nearing its end, hence justifying their indifference to the cause of Sokol to support and help in any way to keep Sokol alive. And those very people are the greatear barrier in the work of a few Sokols who believe in it and devote their life and energy to the ideals and philosophy ot Tyrš and Fügner. It is a pity that in a time of rapid social changes on a global scale and those who should know from history that what we are trying to preserve is the very essence of basic universal human values. True to the human condition, we shut our eyes to the possible faults of a friend we cherish, and so prevent ourselves from seeing his virtues. Would you risk not seeing those rays from a star which would reach us only after the star itself has ceased to shine ?

People are vulnerable and become easily phlegmatic and sceptical in the arbitrary chaos ruling the world. The struggle and strengths lie in challenging the misplaced values and stirring up the bad conscience. Criticism is not enough. Act upon the negative situation. Resist the penetration ot the omnipresent cultures. Be a participant in things ot passionate interests. Stop being an idle observer, listener or critic.

The rumor ot the doom of Sokol has been circulating in the USA the past half of century and still ve were cebebrating 111 years of Sokol in USA. It is true that there have been changes in the USA Sokol as well as other organizations. That is to be expected. In the past three decades the emergence of mass media had a tremendous impact on the socio - cultural aspect ot humanity, affecting the global village with the onslaught of rapid change. Then there is the problem of the two languages. It is only right that we should all speak the tongue of our adopted country, but that does not mean that we have to neglect or forget our native tongue. We are in dire need of communion and understanding. Then there is the nagging problem of not having a náčelnice and náčelník. Sokol S.F. is becoming a social club only. How long this crisis will last, depends on us all. We received complaints of not having adequate gymnastic equipment. This too depends on the goodwill of us all for betterment. I call on all those who wish to be convinced of the difficulty of organizing any activity with food service, they are welcome to attend members meetings every second Monday of the month. We are always looking for volunteers for various functions: i.e. selling tickets, at the bar, kitchen, clean up etc. There is always the question what will be served, who will cook, who will make the best Czech dumplings etc.

If we would have to pay for all the services which constitute a social gathering with food service, the dinner would cost $ 7.00 at least and not the present $ 3.00 (meening at that time 1976). It is regretful that all the volunteer work is done all the time by the same volunteers. And there are always the same critics who never participate in work and ask for more knedliky a vepřove for the nominal price. Some complain of heat or lack of it. Some feel it would be beneath their dignity to lend a hand at clearing their table with overflowing bottles, glasses and dishis.

Please, come to the meetings, perhaps you have a better idea and better know how than the procent small circle of volunteers. You won't have any difficulty to be elected, even for a leading position in the Sokol.

Note of Editor: Above article justifies sale of San Mateo Hall and shows that problems of Sokol Organization staying with us up to date. Reasons above creating that Sokol social dinner today with better quality cost $35. However, think positive of all about it. Sokol San Francisco Organization is aging but still alive, regardless.

A Day in the Park.

Chabot Lake Park was our destination on May 18, for a jolly good day of banter, barbequing, picture taking, hiking. It is easy to get to, and, while there is a parking fee of $5.00 inside the park, it is possible to park free of charge on the road in front of the park.

Our Mallard picnic site is situated on a gentle slope protected from sun by a canopy of large trees, about 200 yards from the parking lot. A "Sokol Picnic" sign directed our members to this cozy place, only a few have had a problem finding it, but all finally joined our group of about two dozens participants.

We welcomed visitors from San Jose, far-away Sonora, and two eighty-something ladies negotiated the hilly path with walkers, our hats off to them!

The cool and windy day elevated our hot and glowing charcoal pit from a utility gadget to a favorite gathering place - to warm our hands and to exchange the latest gossip or a joke. Frequent laughter and complimentary comments testified that everyone was having a good time, so why don't you give it a try the next time, you can stay for an hour or an entire day and find out what you were missing.

Although it is necessary to bring your own meat and bread (you can get help with cooking the food), there was plenty to nibble on: cakes, pickles, fruit, nuts and candies were brought in by some generous Sokol members to be shared with all.

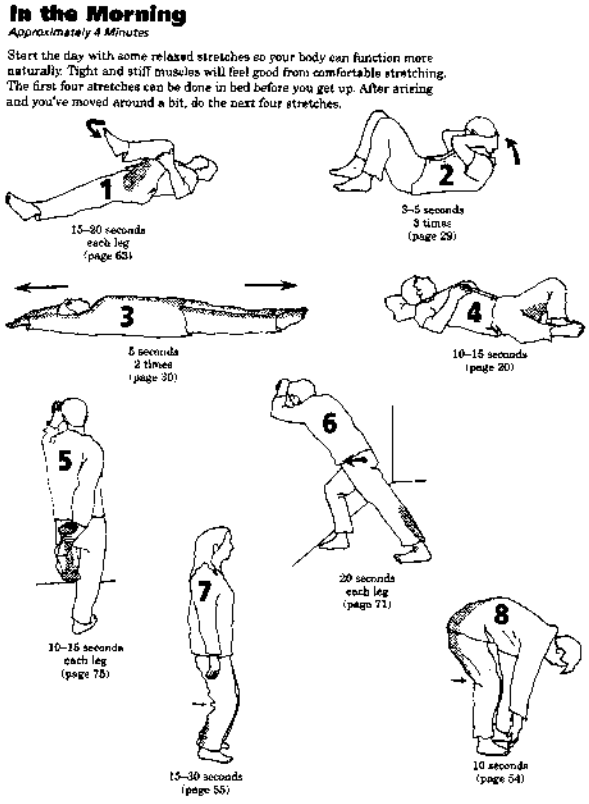
Zdenek Vernak.

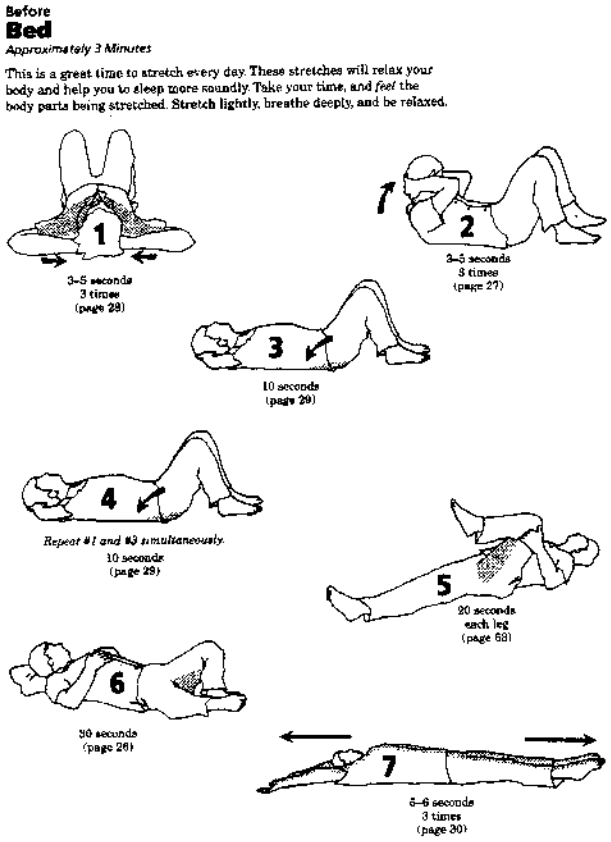

How to stay young

1. Throw out nonessential numbers. This includes age, weight and height. Let the doctors worry about them. That is why you pay "them"
2. Keep only cheerful friends. The grouches pull you down.
3. Keep learning. Learn more about the computer, crafts, gardening, whatever. Never let the brain idle. "An idle mind is the devil's workshop." And the devil's name is Alzheimer's.
4. Enjoy the simple things.
5. Laugh often, long and loud. Laugh until you gasp for breath.
6. The tears happen. Endure, grieve, and move on. The only person, who is with us our entire life, is ourselves. Be ALIVE while you are alive.
7. Surround yourself with what you love, whether it's family, pets, keepsakes, music, plants, hobbies, whatever. Your home is your refuge.
8. Cherish your health: If it is good, preserve it. If it is unstable, improve it. If it is beyond what you can improve, get help.
9. Don't take guilt trips. Take a trip to the mail, even to the next county; to a foreign country but NOT to where the guilt is.
10. Tell the people you love that you love them, at every opportunity.

AND ALWAYS REMEMBER:
Life is not measured by the number of breaths we take, but by the moments that take our breath away.
And if you don't send this to at !east 8 people - who cares? But do share this with someone. We all need to live life to its fullest each day!!

Zahraniční účast XIV. Sletu v Praze

Ne nadarmo mají sokolské slety v názvu přídavné jméno „všesokolský". Na XIV. všesokolský slet přijeli cvičenci a hosté téměř ze všech sokolských organizací, kolik jich ve světě je. Tento slet se díky nové koncepci a organizaci otevřel i mnoha zahraničním cvičencům z nesokolských organizací a stal se skutečným svátkem sportu pro všechny.

XIV. všesokolského sletu se zúčastnilo (tj. zapojili se do některé ze sletových akcí) celkem asi 1360 cvičenek a cvičenců ze zahraničí. Z toho sokolských sester a bratří bylo 1060. Přijeli ze Sokola na Slovensku, Sokola Austrálie, Sokola Kanada, Amerického Sokola, Česko-amerického dělnického Sokola, Slovenského Sokola v USA, Sokola Paříž, Sokola ve Švýcarsku, Sokola Rakousko, Sokola Mnichov, Sokola Göteborg, Sokola Srbsko, Sokolského svazu Slovinsko, Svazu sokolských jednot v Polsku, Sokola Lužické Srbsko, z A. D. Blume Gran Canaria (od roku 2005 člen Světového svazu sokolstva).

Z partnerských nesokolských organizací se sletu zúčastnili přátelé ze sportovních a tělocvičných organizací z Brazílie, Bulharska, Dánska, Kanárských ostrovů (Tenerife), Portugalska, Rakouska, Rumunska a Španělska. Těch bylo dohromady 300.

Česká obec sokolská samozřejmě nezapomněla pozvat na Slet řadu zahraničních česných hostů, představitelů organizací, jichž je členem nebo s nimiž spolupracuje. Na Sletu jsme mohli uvítat nejvyšší představitele Mezinárodní asociace sportu a kultury ISCA — jejího prezidenta Anderse Bülova (Dánsko), viceprezidentku Elizabeth Paoliello (Brazílie), šéfa evropské komise ISCA Herberta Hartmanna (Německo) a šéfa mezinárodního odboru ISCA Holgera Vestergaarda (Dánsko). Za partnerské a spolupracující organizace jmenujme Erlendura Kristjánssona, ředitele sportu na Ministerstvu školství Islandu, z Isladu ještě pak prezidenta islandské sportovní organizace UMFÍ Björna Jónssona a jejího generálního sekretáře Saemundura Runolfssona. Z dánské sportovní akademie Gerlev přijel její ředitel Fimi Berggren. Skotskou sportovní organizaci SALSC reprezentoval na Sletu prezident Ian Lynchahon. Zapojení zahraničních účastníků do sletových aktivit odpovídalo jejich zájmům, zaměření a možnostem. V zahajovacím programu Sokol Gala v Sazka Areně vystoupila „jen" skupina gymnastů — akrobatů Amerického Sokola (opominu-li exhibici sumo za účasti amerického exmistra světa), zato druhý den, v neděli, si účast ve slavnostním průvodu Prahou nenechal ujít snad žádný ze zahraničních účastníků a jejich často krojované šiky byly ozdobou tohoto průvodu. Po 3 dny pak na hřišti Tyršova domu probíhaly přehlídky menších skupinových pohybových vystoupení a právě zde využili příležitosti předvést své umění především zatím netradiční účastníci sletů nesokolské skupiny různého zaměření — od folklorního tance až po vrcholovou akrobacii. Zde jsme mohli obdivovat skupiny z Kanárských ostrovů, Španělska, Portugalska, Rakouska a Dánska, ze sokolských pak ze Srbska, Slovinska a USA. A pak již přišly 2 hlavní sletové dny na stadionu E. Rošického na Strahově, kde zastoupení zahraničních sokolů v některých skladbách bylo opravdu početné. Samostatnou kapitolu sletu napsaly sestry a bratři za Sokola na Slovensku svou samostatnou skladbou „Slovensko do toho!" předvedenou v prvním, večerním programu. Mnozí ze zahraničních účastníků využili možnosti zapojit se do netradiční skladby ČOS „Pozdrav tobě", jejíž obsah umožňoval značnou část nácviku zvládnout během pobytu v Praze.
Slet je také velkou společenskou i poznávací akcí, a tak na pořadu byla i různá setkání, výlety a podobně. Zmínit je třeba setkání starosty ČOS bratra Jaroslava Bernarda s představiteli zahraničních hostujících organizací a vedoucími zahraničních delegací za přítomnosti starosty Světového svazu sokolstva bratra Paula C. Leblocha, které se uskutečnilo 4. července v Michnově paláci v areálu Tyršova domu. Velký a příznivý ohlas měl také výlet především pro zaoceánské účastníky sletu do Tyršova rodiště Děčína, který zorganizovala starostka župy Severočeské-Novákovy sestra Anna Voslařová. Závěrečné společenské setkání ve Tyršově domě bylo sice určeno všem účastníkům sletu, ale kdo se jej zúčastnil, ví, že právě zde zněly cizí jazyky i lámaná čeština měrou vrchovatou a že právě zahraniční hosté sletu si přišli ještě vychutnat atmosféru toho dne končícího sokolského svátku.

Těšíme se na XV. Jubilejní slet v Praze 2012.

Turistické značení v České Republice patří mezi nejdokonalejší a nejhustší síť na světě

Autor: Zdeňka Kuchyňová

Česká republika má jednu z nejdokonalejších a nejhustších sítí turistického značení pro pěší turistiku na světě. Značení tras začalo už v 19. století. Kolem roku 1860 značil německý turistický spolek první trasy v Beskydech, a tak se zde začaly objevovat křížky, kolečka a trojúhelníčky. Dnes je nahradily jednotné proužky, které mají 4 barvy a za historií turistického značení se vydáme i my.

Když si koupíte turistickou mapu, najdete v ní podrobné značení turistických tras. A tak není problém pustit se podle ní i naprosto neznámou krajinou a spolehnout se na práci členů Klubu českých turistů, kteří cesty značí už více než 115 let. Prvním zlomovým rokem turistického značení v českých zemích byl rok 1888, kdy vznikl Klub českých turistů, uvedl jeho představitel Karel Markvart.

„Hned rok po svém vzniku, konkrétně v květnu 1889, začal Klub značit turistické trasy okolo Prahy. První z nich byla na Svatojánské proudy, pak na Karlštejn a jedna byla také vyznačena v Brdech, v místě, kde je v současné době vojenský prostor Jince." Turistické značky jsou modré, zelené, červené a žluté. Proč jsou značeny právě těmito barvami a co která barva znamená?

"Ty barvy nemají až tak velký význam co se týče důležitosti cest, převýšení nebo náročnosti. Mají ale význam v tom, že se turista podle nich lépe orientuje. První turistické trasy, které vznikaly u v tom 19. století, byly značeny jenom červeně. Hlavním kritériem jak zvolit kterou barvu je, aby se pokud možno neprotínaly turistické trasy stejné barvy. Teprve druhým kritériem je, aby třeba červeně a modře byly značeny trasy delší a nadregionální a žlutě a zeleně se značí trasy kratší a místní."

Jak vůbec probíhalo první značení?

"Bylo to stejné jako je to doposud. To znamená, že když chceme vyznačit nějakou turistickou trasu, tak si ji nejdřív musíme vytipovat, pak si ji musíme projít, zakreslit do mapy, zjistit, kde se dají umístit značky a teprve potom vyrazí dvojice nebo trojice značkařů s barvou a trasy maluje.

Rozdíl mezi dneškem a počátky toho malování je, že tehdy to byla tzv. označovací družstva, takové expedice, které měly své nosiče barev. Pomocník ořezával křoví a připravoval strom a značkař jenom maloval. Teď si to děláme všechno sami, chodíme ve dvojici nebo trojici."

Kolik kilometrů tras je dnes označeno?

"K 1. lednu letošního roku, kdy jsme to přesně sčítali, jsme měli označeno 40 779 kilometrů pěších a lyžařských značených tras. Myslím, že jsme na tom velice dobře. A to skutečně říkají nejen čeští, ale hlavně cizí návštěvníci našich značených tras. Vzhledem k tomu, že značíme trasy už více než 115 let, tak ta metodika, kterou jsou trasy značené, je jednotná na celém území republiky. To ve většině ostatních zemí takto nemají. Třeba když přijedete do Francie, tak tam je jiné značení vé francouzských Alpách, jiné značení v Pyrenejích, kdežto my máme trasy značené stejným způsobem u Aše a stejným u Ostravy."

V současné době se Klub českých turistů zabývá nejen značením pěších tras, ale i tras lyžařských, cyklistických i stezek pro turistiku na koni. O obnovu značek se v roce 2005 staralo více než 1300 značkařů, kteří při tom odpracovali více než 61 tisíc hodin.

The Stone that walks

It is iriteresting to note that not far from London England, a group of stones exist called "Whispering Knights". Near by is a menhir called the King's Stone. Scientists have observed that a half-hour before sunset, an unexpected pulsation is felt between the Whispering Knights and the King's Stone. Two hours later, a magnetic field is noted between these stones. Some people become ill when they touch the stones and some even start to hallucinate. Similar tests were run near the Menhir stone in Klobuky by a reputable firm from Prague. A magnetometer was used for testing purposes. It was determined that a menhir can diminish a magnetic field in its surrounding area. Also noticed was a blue aura and a strange pulse with the frequency of 54 pulsations per minute. Interestingly, one of the researchers became ill. It was further discovered that at sunset a magnetic field was evenly distributed around the stone, but at sunrise it moved one meter to the right. Could this be the mysterious step toward the church in Klobuky?

As one observer noted, "I felt a warmth and a tingling sensation in the hand that touched the stone, followed by a stabbing pain in my fingers. When I arrived home, I felt an extreme tiredness, as if I was coming down with a cold. The next morning, all tiredness was gone. I felt refreshed and full of vigor as though I was given a high dose of vitamins. Was it a coincidence, or was it the mysterious power of the menhir?"
(This stone is situated near the town of Slany-one-hour's drive from Prague on Highway 7. When you visit the Czech Republic, you may want to stop and see the "Stone Man" of Klobuky.
Not too far from the city of Klobuky in Bohemia, an 11-foot stone resembling a finger stands in the middle of an empty field. It is winter and snow covers the bare ground, except the ground near the 'Stone Man'. Is it heat radiating from the stone that melts the fallen snow? A stone such as the one in Klobuky is called a menhir-a stone monument, sculptured or erected probably as a memorial for and by prehistoric people.
In Bohemia. you might find about 70 menhir stones, but none is as large as the one in Klobuky. In fact legend has it that the Stone of Klobuky takes one step toward the church each time the church bell rings. It is said that when the stone finally reaches the church, Judgment Day in near. But no need to worry. When the church bell rings in the neighbormg town of Kokovice, the Stone Man supposedly takes one step backward.

(Translated from the news magazine "Kvety" by J. Sulz)

Exposition of Roman settlement of Southern Moravia

V Mikulově na Břeclavsku byla otevřena expozice o římském osídlení jihu Moravy. Je to jediná stalá výstava v zemi zaměřena na dobu starověkého Říma. Ve druhém století našeho letopočtu tvořilo Mikulovsko nejsevernejší hranici římského imperia. V expozici jsou prezentovány stovky předmetů z této doby, ktere byly desetiletí ukryty před zraky veřejnosti, řekl ředitel muzea Petr Kubin. Expozice přišla na dva miliony korun. Jsou v ní také repliky některých historických staveb.

Před staletími měla ležení desatá legie na kopci Hradisko u současných Pasohlávek. Po římských vojácích se na kopci našly nejen základy tradičních lázní, ale i velitelského objektu nebo hradeb. Ležení stálo v těsné blizkosti Jantarové stezky, důležité tepny, spojující Řím se severní Evropou. Při vykopávkách v ležení byl objeven stříbrný vojenský krunýř, mince s obrazením cisaře Marka Aurelia, cihly a střešní tašky se znakem desáté legie, nářadí a zbraně. Velkou raritou je hrob náčelníka z této doby, který se u Hradiska našel. Spolu s kosterními pozůstatky v něm bylo objeveno přes 100 předmetů. Jsou to římské bronzové a skleněné nádoby, různá pozlacená kování a zbraně.

Interesting News

Na veletrhu Intel ISEF v USA uspěl i čech s automatickým prutem.

Mezi více než 500 oceněných středoškolských účastníků mezinárodního vědeckotechnického veletrhu Intel ISEF v USA se v pátek dostal i mladý český vynálezce. Třetí místo v kategorii elektrického a mechanického inženýrství a tisícidolarovou odměnu (pres 20.000 korun) obdržel Tomáš Nezval ze Střední průmyslové školy v Prostějově za představení automatického rybářského prutu. Ten pomocí mikroprocesoru chytá ryby sám bez účasti člověka. Soutěže pořádané letos v Albuquerque v americkém státě Nové Mexiko, kde představilo své práce 1500 mladých vědců z 51 zemí světa, se zúčastnilo ještě sedm dalších českých studentů.

According to the Guinness Book of World Records, the prehistoric settlement of Dolní Věstonice in Southern Moravia is the oldest town in the world. It dates back to 27,000 BC. the Ice Age.

The sugar cube was invented in the Czech town Dačice in 1843.
The word „robot" comes from the Czech language (robota = "work", "hard work" and it was first introduced in Karel Čapek's science-fiction play R.U.R Universal Robots).

Moje matka Milada Horáková

Poznali byste ji na první pohled, své matce je dost podobná. Dokonce i její oblečení se podobalo tomu, které má Milada Horáková na fotografiích z přelíčení s „velezrádci, rozvratníky a špiony" — decentní tmavý kostým s bílou blůzkou. Upravená, uměřená paní, žijící dnes ve Washingtonu, mluví i po letech v Americe pečlivou češtinou. Rozhovoru se Jana Kánská (73) nejdřív bránila („jsem takový privátní člověk"), protestovala i proti focení („nedělejte ze mě cover girl"). Pak, zřejmě vycepovaná starým životem s StB v zádech, odpovídala, jak nejstručněji to šlo, a úzkostlivě se snažila zbavit svá slova emocí. Její přímost vzbuzovala respekt. Trvala například na tom, že o připravovaném hollywoodském filmu Milada bude mluvit jen off record, protože se tu z toho udělala mediální bublina a zatím jsou to pouhé sny. Celou dobu mě svazovala vážnost jejího příběhu: ani mě nenapadlo tvářit se zúčastněně, a přitom víc sledovat životnost baterek v diktafonu, jak se mi někdy stává třeba u hvězd showbyznysu. O sobě mluvila ostatně s velkou skromností. Je prý dnes hlavně trojnásobnou babičkou. „Kdybych dřív věděla, jak jsou vnoučata prima, měla bych rovnou vnoučata," vtipkovala.

Četla jsem včera dopisy, které vaše matka napsala v červnu 1950, v posledních hodinách svého života, členům rodiny. Ačkoli to bylo její poslední přání, dopisy vám tehdy nevydali. Kdy jste je poprvé četla?

Až v lednu 1990, když jsem prvně, po víc než dvaceti letech, přijela do Čech. Dala nám je ministryně spravedlnosti Dagmar Burešová. Vlastně nemám ponětí, kde byly, asi někde na ministerstvu.

Jaký to byl pocit, držet po čtyřiceti letech v ruce matčin poslední dopis?

Strašný... Bylo to velmi emotivní, smutné. Celá ta návštěva byla emotivní, tady byli najednou všichni tak nadšení z té změny. A právě tenhle moment patřil pro mě možná k těm nejzávažnějším. Bylo opravdu hodně těžké to vstřebat.

Věděla jste celá ta léta, že ty dopisy existují?

Ano, protože na poslední návštěvě, pár hodin před popravou, nám maminka řekla, že nám je napsala. Byla jsem tam tenkrát já, moje teta, tedy maminčina sestra Věra Tůmová, a její muž. Teta potom žádala mnohokrát o vydání dopisů, ale bylo jí sděleno, že je zkrátka nedostaneme.

Přiznám se, že na mě nejvíc působily ty nejobyčejnější věci z dopisů:

Například jak vám maminka doporučuje, abyste nesešlapávala botičky, každé ráno čtvrt hodiny cvičila a nenosila hluboké výstřihy...*(rozesměje se)* Tam byly ještě i jiné věci, třeba abych si myla pravidelně krk! To bylo po těch letech, jak bych to řekla česky.., zkrátka dotýkalo se mě to velmi. Promiňte, občas hledám slova, někdy se mi stává, že si na anglické po těch letech vzpomenu dřív než na to české. A obráceně.

Vaše matka si přála, aby vám dali její snubní prsten. Nosíte ho? Ne. Tyto věci, které byly cenné, jsme nedostali. Jen nějaké její šaty. Ještě pořád je doma mám.

Jedna její prosba mi připadá až groteskní: totiž abyste poděkovali velitelství věznice na Pankráci „za patřičnou péči". Byla to ironie? Nene, pravděpodobně to spíš bylo nařízeno. Ona se taky až do posledních chvil snažila nám co nejvíc ulehčit situaci a tohle byl zřejmě jeden z těch momentů.

Milada Horáková, na rozdíl od ostatních odsouzených, nepožádala sama o milost. Místo ní jste to udělala vy a váš 81 letý dědeček, její otec. Věřili jste, že se Gottwald slituje, když ho navíc o milost telegramem žádal i Albert Einstein? No, to víte... Naděje umírá poslední. Ale nestalo se tak.

Bylo vám tehdy šestnáct. Co jste si vlastně o tě popravě myslela?

To byly drastické momenty, hodně jsem to prožívala. Ale že bych o tom nějak zvlášť přemýšlela, to ani ne. Já byla ze všeho trošku vyděšená, atmosféra doma byla velmi tísnivá. Ale celou tu dobu procesů jsme taky spřádali plány, jak by se to dalo ještě nějak zvrátit. Bohužel marně.

Kdo z rodiny tu situaci nesl nejhůř?

Všichni to nesli těžce. Ale pravděpodobně nejhůř moje teta Věra Tůmová, maminčina mladší sestra, která v tu dobu byla zrovna těhotná se svým prvním miminkem.

Dnes se zdá neuvěřitelné, že tehdy přišlo na adresu státních institucí přes 6000 rezolucí, v nichž občané, dělnické kolektivy, dokonce školní děti žádali o trest smrti pro „zrádce a záškodníky". Do soudní síně nosili ty dopisy v prádelních koších. Nezanevřela jste za tu „nenávist pracujícího lidu" na Čechy?

Ne. Já nemám tyhle postranní myšlenky To bylo všechno organizováno komunistickou stranou. A v řadě případů jistě pod velkým tlakem, pod strachem ze ztráty zaměstnání.

Na přelíčení sváželi diváky jako na galapředstavení. Byla jste tam i vy?

Nene, my jsme ani neměli povoleno tam přijít. Ale pravděpodobně bych tam nešla, ani kdyby to dovoleno bylo. Já nikdy nebyla ještě ani v Terezíně, kde maminku za války věznili nacisté, což si vyčítám. Říkám svému muži, aby jednoho krásného dne takový výlet naaranžoval, a já tam prostě pojedu. Sama se k tomu ještě pořád nemůžu odhodlat.

Jaký byl váš vztah ke komunistům? Nenáviděla jste je za to, že vás připravili o mámu?

Nenávist... Já nemám opravdu k nikomu nenávist. Ale myslím si, že ten, kdo je komunista z přesvědčení, nemá to v hlavě v pořádku. A kdo je komunista z kariérních důvodů, je zkrátka bezcharakterní.

Jak vnímáte to, že komunisté stále hrají roli v české politice?

To je velká škoda a taky velký dluh, že se s tím už ze začátku této nové éry něco neudělalo. Myslím, že ta strana měla být určitě zakázána.

Jaký byl váš život po procesech? Hrozilo, že skončíte v dětském domově?

Ne, to ne, směla jsem žít u tety. Já potom byla vlastně takové dítě celé rodiny. Všichni se mi to snažili vynahradit. Ale samozřejmě to mělo podstatný vliv na moje studium, nemohla jsem jít na vysokou školu, jak bych bývala ráda šla.

Vaše matka v dopise píše: „Já bych tě ráda viděla lékařkou." Co jste chtěla studovat vy?

Medicínu, no ale to bylo zcela vyloučeno. Hlásila jsem se na ni celkem pětkrát. A jednu dobu vážně hrozilo, že půjdu

pracovat manuálně do továrny. Ale potom díky odvážným lidem jsem se dostala jako žákyně na druhou zubní kliniku, kde jsem rok studovala a pak si mě tam nechali jako instrumentářku. A po letech jsem docilila toho, že jsem mohla jít na školu pro zubní techniky a opět si mě tam nechali. Potom, v roce 1968, jsem už jako zubní technička odjela za otcem do Ameriky Ukázalo se, že udělat si tu školu bylo rozumné, protože jsem hned mohla začít pracovat, nemusela jsem čekat na žádnou nostrifikaci vysokoškolského diplomu. Nakonec se mi splnil sen, stala jsem se dokonce instruktorkou zubní technologie na univerzitě v Pittsburghu.

Jak vám zdůvodňovali, že vás na medicínu zase nevezmou?

Vždycky našli nějaký důvod. Skutečný byl ale ten, že se mě zeptali, jak se dívám na proces s mou matkou. A když jsem řekla, že jim na to nebudu odpovídat, tak mi poděkovali. A já věděla, že je konec.

Kdybyste se maminky zřekla, nechali by vás studovat?

To vůbec nepřicházelo v úvahu.

Byla jste po exekuci předmětem pozornosti StB?

Několikrát mě pozvali do Bartolomějské. Ale to jsem se snažila nevnímat. Jistě, v těch prvních letech jsme měli zřejmě permanentní dohled, protože tady bylo nebezpečí, že odejdeme. Otec na nás taky čekal v Německu, bohužel marně. Tyhle věci ale nejlíp věděla moje teta, mě se od toho snažili co nejvíc chránit.

Chovali se k vám jako k dceři „zrádkyně" při výsleších tvrdě?

Ani vlastně ne. Z mého hlediska chtěli vědět úplné nesmysly. Ale jistě to bylo nějakým taktickým způsobem, do kterého jsem neviděla, zacílené. V každém případě to bylo nepříjemné, vytvářelo to napětí.

Jak se k vám chovali lidé?

Někteří kladně, těch bylo méně. A ti druzí jaksi... opatrně.

Co si pod tím mám představit? Že přešli na druhou stranu ulice?

Třeba. Asi tak. Ale spolužáci ve škole se ke mně chovali dobře. Přestože jsem některé z nich později našla v Cibulkových seznamech.

Vaše teta Věra Tůmová byla učitelka. Směla učit i potom?

To ne. Těsně po procesu pracovala jako prodavačka v bazaru. Potom se narodila moje sestřenice, takže byla dlouho doma. Pak dostala práci jako uklízečka, to dělala až do důchodu.

Měli jste nouzi?

Neměli, protože můj otec se velmi staral o to, abychom žádnou hmotnou nouzí nestrádali. Našel cesty, jak nám pomáhat přes jednu vzdálenou příbuznou - Američanku.

V roce 1968 jste za ním odjela do USA. Jak dlouho jste ho neviděla?

Sedmnáct roků. My se viděli už v roce '66, kdy jsem dostala povolení ho navštívit. On myslel, že tam zůstanu, ale já měla podmínku se vrátit, pro tetu a její rodinu tady by z toho jinak byla veliká nepříjemnost. Otec to pochopil, ale musela jsem mu slíbit, že hned jakmile se vrátím, budu žádat o emigraci. Což jsem taky udělala. Trvalo celý rok, než to bylo vyřízeno. Vlastně jsem dostala povolení až v Dubčekově éře. Na nic jsem nečekala a hned jsem jela.

Jaký byl váš život v USA?

Okamžitě jsem začala pracovat u jednoho slovenského zubního technika. Byl šikovný, naučil mě americkou techniku, něco úplně jiného v porovnání s tím, co se dělalo tady. No a za dva roky jsem se vdala a pak jsem pracovala v ordinaci jednoho lékaře jako jeho technička.

Jak jste se vlastně poznala se svým mužem?

On je Čech a poznali jsme se začátkem srpna roku '69 na sjezdu Společnosti pro vědy a umění, což byla organizace, kterou můj otec v Americe spoluzakládal a dodnes existuje. Můj muž učil geografii a urbanismus na pittsburské univerzitě, později přednášel ekonomii.

Mimochodem - dozvěděla se to vůbec vaše matka, že se otci podařilo tentýž den, kdy ji zatkli, emigrovat?

Ano, ale až na té úplně poslední návštěvě. Teta ji to dala najevo.

Myslíte, že ji to povzbudilo?

Doufejme, doufejme. Jestli pár hodin před koncem vůbec mohlo být něco povzbudivého...

Je pravda, že váš otec utekl z domu tak, jak byl, v pantoflích?

Tak to nebylo, byl v botách. Však on byl také doma neustále plísněn za to, že se nepřezouvá. A nakonec mu to možná zachránilo život. My měli velkou verandu, na kterou vedly dveře z obývacího pokoje. Byla hodně zarostlá, takže tajná policie, která přišla otce zatknout, si nevšimla, že z ní vedou schody do zahrady. A tamtudy otec v domácím oblečení utekl. Naštěstí boty měl. Nejdřív se schovával v Praze, pak na Šumavě, odtud ho převedli do Německa. Matku ale už bohužel nestihl varovat.

Ona o emigraci neuvažovala?

Jistěže ano. Jenomže příliš dlouho váhala.

Nikdy, ani v koutku duše, jste mamince nevyčítali, že to nechala dojít tak daleko? Že jste nakonec celá rodina museli žít život, který jste si nevybrali?

To vůbec ne. Moje matka nemohla jednat jinak. Ona byla taková povaha. Spíš si ji člověk celý život bral za vzor. Co by ještě mohl udělat a neudělal, protože neměl její kuráž.

Neutekla, nenechala se donutit ke lži, nepodlehla strachu, zachovala si až do konce lidskou důstojnost. Vnímáte ji jako hrdinku?

No samozřejmě.

Cítíte v sobě některé její vlastnosti?
Nevím, nemůžu se sama odhadnout. Rozhodně ale ona je pro mě stále vzorem. Já se tak odvážná necítím. Cítím se v posledních letech spíš jako matka a jako babička, to ohromně naplňuje můj život. Mám syna, dceru a tři vnoučata. Nádherná. Poslednímu je půl roku. *(celá roztaje, usmívá se)*

Mluví vaše děti česky?
Ano. Dcera trochu méně, neumí psát, ale můj syn si na univerzitě vzal jako další obor češtinu. Teď už ale skoro devět let bydlí a pracuje v Bostonu a tam nemá žádné možnosti češtinu praktikovat. Takže to vypadá tak, že já s ním mluvím česky a on mi odpovídá anglicky. Je potopený v tom americkém moři, zatímco dcera je se mnou každý den, a to neexistuje abychom mluvili anglicky, jen když přijde zeť. No a moje dve vnučky rozumějí česky, protože jsou zvědavé, co si máma s babičkou povídají. Já vám je musím ukázat. (vytahuje z kabelky malé album fotografií).

Dcera je profesorkou biologie, o synovi jsem četla, že je vědec a zabývá se vesmírným odpadem...
Já vlastně ani nevím, čím se teď zabývá, protože on je ve výzkumném ústavu, přidruženém k Massachusetts Institut of Technology v Bostonu. Teď pracuje na laserech, na něčem, co já vůbec nemůžu pochopit, takže se ho pro jistotu ani neptám. Můj muž se někdy zeptá a zdvořile poslouchá, co syn odpovídá. Ale nejspíš tomu taky nerozumí. *(směje se)* Dcera je teď doma s těmihle třemi miláčky.

V jednom dopise vaše matka píše, že to, co ses ní děje, považuje za zkoušku, kterou na ni seslal Bůh. Věříte tomu ?
To já nevím. Myslím ale, že jí to v každém případě ulehčovalo její osud. Matka byla původně katolička, ale když si vzala mého otce, celá její rodina přestoupila na evangelickou víru. Já také věřím, ale nechodím moc často do kostela. Děti jsme samozřejmě nechali pokřtít.

Myslíte na maminku často?
Ano, zvlášť když jsem tady, všechno tu vnímám intenzivněji. Ale i v zahraničí se začalo něco dít, na podzim dostala matka americkou Medaili svobody a v den výročí její popravy v červnu zase pojedu do Toronta pro kanadské ocenění. Je to hrozně důležité nejenom kvůli její památce, ale taky aby se ukázalo světu, co se tady vlastně dělo.

Chyběla vám na svatbě?
Jistěže jsem na ni myslela. My měli malinkou svatbu, byli jsme jen čtyři. A mrzí mě, že jsem si nenahrála, co táta říkal předtím, než jsme šli do kostela. Samozřejmě že tam byla zmínka o mámě. A mluvil tak krásně, že to v mé paměti bylo nad všechen svatební obřad. O životě, o vztahu dvou lidí... Oni se s maminkou velmi milovali, měli krásný vztah, to cítím dodnes, i když už ani jeden nežije. Otec se už neoženil.

Zdává se vám někdy o mamince?
Ano, zvlášť v posledni době. A kupodivu spíš hezké sny, nic tragického.

Vynořuje se vám ještě dnes někdy z paměti to poslední setkání, poslední objetí?
Jestli mi odpustíte, o tom se opravdu nedá mluvit. Ale obejmout jsme se nesměli, nedovolili nám to. To byla zkrátka součást našeho trápení, stejně jako to, že mámu popravili jako poslední ze čtyř.

Vaše matka má symbolický hrob na Vyšehradě, ale pohřbena tam není. Kde vlastně skončil její popel?
To nikdo neví. O této věci se vede od začátku 90. let diskuse a já osobně jsem se zatím nerozhodla pro žádnou verzi. Ale jsem ráda, že Klub Milady Horákové udělal ten památník na Vyšehradě, protože tam chodí lidé, aby si její osud připomněli. Já pro sebe jsem to vyřešila tak, že jsem na hrob jejích rodičů a jejích dvou sourozenců dala desku a ze společného hrobu, kde podle jedné varianty byla její urna tajně uložena, jsem vzala nějaké kytičky a dala je tam. K tomu hrobu chodím.

Takže komunisti její báli i po smrti?
Oni se báli všech těch popravených, nikomu urnu nevydali.

Jak jste prožívala listopad '89?
To bylo fantastické! V Americe byl zrovna Thanksgiving Day, který se slaví jako rodinný svátek. No ale my jsme toho tradičního krocana místo u stolu jedli u zpráv CNN! My byli úplně bez sebe, nikdy jsme nevěřili, že se to stane. Když jsem odcházela do exilu, byla jsem přesvědčena, že to je prostě navždycky. Naproti tomu ti, kteří odcházeli po roce '48, si stále mysleli, že se za několik let vrátí, pořád čekali, čímž byli daleko víc frustrováni než my. Ale když se to pak stalo, vnímala jsem to jako zázrak. Ježiš, já jsem nikdy v životě nebyla takhle moc fotografovaná. *(děsí se fotografa, který mění polohy kvůli odleskům na jejích brýlích)* Můj muž mi řekl, abych si rozhodně nechala ty brýle, a skryla tak své vrásky *(směje se).*

Před časem probíhala v ČT anketa o Největšího Čecha, kde se vaše matka umístila na 36. místě- skončila například za Jaromírem Jágrem, Karlem Gottem či Danielem Landou. Zaregistrovala jste to?
Ó ano, to jsem zaregistrovala. Byla jsem spíš překvapená, že ji tam lidi vůbec zařadili, a nevadilo mi, že se umístila až tak daleko. Jí už přece mnoho lidí nepamatuje a nemůže konkurovat těmhle sportovním a mediálním celebritám.

Věříte, že pravda vítězí, jak se píše na české prezidentské standartě?
Já si myslím, že nakonec jo. Jenomže to dá fušku, jak říkal Jan Masaryk. A taky jí to trvá nějak moc dlouho.

Řekla byste, že váš život byl spíš nešťastný, nebo šťastný?
Mě se lidi často ptají, jak jsem to vlastně všecko zvládla. Ale můj život byl nakonec spíš šťastný, protože já jsem si vždycky přála mít velkou rodinu a spokojený rodinný život, a to se mi vyplnilo. A ještě něco: moje nejstarší vnučka se jmenuje Anna Milada King. To vymyslela dcera, já do toho nezasahovala.

Počkejte, Milada Horáková se přece za svobodna jmenovala Králová...
No právě. Anna Milada King je strašně upovídané stvoření. Jsem přesvědčena, že z ní jednou bude učitelka nebo předsedkyně nějaké veliké rady, protože už teď do všeho musí mluvit. Ona chodí do předškolní třídy. A když měli nedávno dětskou besídku, seděli předškoláci na pódiu v první řadě. Najednou se naše Nanynka zvedla uprostřed toho všeho a kráčela k panu řediteli. My celá rodina vzadu trnuli, co se proboha děje? A víte co? Nanynka šla prostě oznámit panu řediteli, že ta holčička vedle ní pláče, protože se jí stýská po mamince.

Czech film legend Svatopluk Benes dies at age 89

Svatopluk Benes, one of the country's leading actors in the interwar years of the First Republic, has died at the age of 89. He was one of the last remaining legends of the silver screen in the brief time when Czech cinematography enjoyed a period of Hollywood glamour.

And Svatopluk Benes was at the centre of it all - almost always in the role of a rich, gallant young lover partnered by the likes of Adina Mandlova, Lida Barova and Natasa Gollova - the last Czech actresses who wore silk and powder, drank champagne and danced the night away, before the communist regime replaced them with working-girl role-models. This generation of actors was adored from a distance by the masses and Svatopluk Benes retained that respect throughout his life. One of his close friends in the acting business Jirina Bohdalova says he was a gentleman such as are not born in this day and age.

Svatopluk Benes's good looks got him his first role in Music of the Heart at the age of 21; within the next decade he appeared in around twenty romantic movies, always alongside the country's star actresses. In his later years Benes recalled that this hadn't been his ambition at all.

He stopped playing the aristocrat lover when the communists came to power but there were other roles which he performed equally well, among them the role of lieutenant-colonel in the 1956 adaptation of the Good Soldier Svejk. Although he never got a major comic role, he did appear in comedies such as "I killed Einstein, gentlemen" or "Tomorrow I'll get up and burn myself with the tea".

Although Svatopluk Benes remained active up until 1990 both in film and theatre productions, he had been bedridden in the last four years, attended by his wife Bozena, with whom he spent close to half a century, and their two children.

Bill Cosby said

"They're standing on the corner and they can't speak English. I can't even talk the way these people talk: Why you ain't. Where you is. What he drive. Where he stay. Where he work. Who you be...

And I blamed the kid until I heard the mother talk. And then I heard the father talk.

Everybody knows it's important to speak English except these knuckleheads. You can't be a doctor with that kind of crap coming out of your mouth.

In fact you will never get any kind of job making a decent living. People marched and were hit in the face with rocks to get an education, and now we've got these knuckleheads walking around. The lower economic people are not holding up their end in this deal. These people are not parenting. They are buying things for kids $500 sneakers for what?? And they won't spend $200 for Hooked on Phonics. I am talking about these people who cry when their son is standing there in an orange suit.

Where were you when he was 2?? Where were you when he was 12?? Where were you when he was 18 and how come you didn't know that he had a pistol?? And where is the father?? Or who is his father?

People putting their clothes on backward: Isn't that a sign of something gone wrong? People with their hats on backward, pants down around the crack, isn't that a sign of something?? Or are you waiting for Jesus to pull his pants up ? Isn't it a sign of something when she has her dress all the way up and got all type of needles [piercing] going through her body? At part of Africa did this come from??

We are not Africans. Those people are not Africans; they don't know a thing about Africa.

With names like Shaniqua, Taliqua and Mohammed and all of that crap, and all of them are in jail.

Brown or black versus the Board of Education is no longer the white person's problem.

We have got to take the neighborhood back. People used to be ashamed. Today a woman has eight children with eight different 'husbands' -- or men or whatever you call them now. We have millionaire football players who cannot read. We have million-dollar basketball players who can't write two paragraphs. We, as black folks, have to do a better job. Someone working at Wal-Mart with seven kids, you are hurting us. We have to start holding each other to a higher standard.

We cannot blame the white people any longer." ***Dr. William Henry "Bill" Cosby, Jr., Ed.D.***

Do whites have similar critics like Dr. Cosby? (note of editor).

Information

GENERÁLNÍ KONZULÁT ČESKÉ REPUBLIKY
CONSULATE GENERAL OF THE CZECH REPUBLIC
Los Angeles
10990 Wilshire Blvd., Suite 1100, Los Angeles, CA 90024-4879
Phone: 310.473.0889 Fax: 310.473.9813
http://www.mzv.cz/wwwo/?zu=losangeles
E-mail: losangeles@embassy.mzv.cz

San Francisco
201 Filbert St., San Francisco, CA 94133 Phone: 415.394.0152
Fax: 866.224.1941
Honorable Consul General for Czech Republic Richard Pivnicka
Email: pivnicka@earthlink.net

CONSULATE GENERAL OF SLOVAK REPUBLIK
www.slovakembassy-us.org
Honorable Consul for Slovak Republic Barbara Pivnicka
Mobil phone: 650.996.7473 , Phone: 925.457.8380, Fax: 866.224.1941
Email: bpivnicka@earthlink.net

Sokol Committee Meeting is every second Tuesday, every month at 7:30 PM in Bay Area Executive Offices, 533 Airport Blvd. Suite 400, 4th floor Burlingame, CA 94010

Sokol & Czech related WEB Pages:

http://www.csplanet.com/
http://www.columbia.edu/~js322/czech.html
http://www.sokol-cos.cz/cos/testweb.nsf
http://www.american-sokol.org/
http://www.sokolunderground.com/
http://www.slovakcatholicsokol.org/who.htm
http://www.csuzkrajane.cz/
http://archiv.radio.cz/krajani/spolky/
http://www-scf.usc.edu/~tlrobins/taborinda/

Our Address:

SOKOL SAN FRANCISCO
P O BOX 4006
MENLO PARK
CA 94026-4006

E-mail: sokolsf@gmail.com

Věstník is published by Sokol San Francisco, Four isues per Year.

Věstník Schedule:

Deadline for contributions WINTER December 31 with a publication date January 31
Deadline for contributions SPRING February 28 with a publication date March 31
Deadline for contributions SUMMER May 31 with a publication date June 30
Deadline for contributions FALL September 30 with a publication date October 31

How we have paid dues

Sokol San Francisco Membersip

P=Paid, N= Not Paid

	B	C	D	E	F	G	H	I	K	L
1	**First Name**	**Last Name**	**Address**	**City**	**ST**	**Zip Code**	**F**	**M**	**P 06**	**P 07**
2	Anna	Bobb	5748 Parksite Pl.	Newark,	CA	94560	1		P	N
3	Jarmila	Bochenek	755 Raymundo Ave.	Los Altos,	CA	94024-3139	1		P	P
4	Paul A.	Burda	213 Westvale Court	San Ramon,	CA	94583		1	P	P
5	John	Cambus	121 Lakewood Rd.	Walnut Creek,	CA	94598-4720		1	P	P
6	Vladka	Cambus	121 Lakewood Rd.	Walnut Creek,	CA	94598-4720	1		P	P
7	Evelyn	Cheever	37653 Glenmoor Dr.	Freemont,	CA	94536	1		P	P
8	Stanley	Cheever	37653 Glenmoor Dr.	Freemont,	CA	94536		1	P	P
9	Henrietta	Chromy	1319 Speers Ave.	San Mateo,	CA	94403	1		P	P
10	Dagmar	Crichton	1873 Greenwitch St.	San Francisco,	CA	94123	1		P	P
11	Frank	Dlask	451 Santa Margarita Ave.	Menlo Park,	CA	94025		1	P	P
12	Jarmila	Dlask	451 Santa Margarita Ave.	Menlo Park,	CA	94025	1		P	P
13	Blanche	Duffey	249 W. Poplar Ave.	San Mateo,	CA	94402	1		P	P
14	Jaroslava	Dusatko	1001 Evelyn Ter. E. # 168	Sunnyvale,	CA	94086	1		P	P
15	Milan	Dusatko	1001 Evelyn Ter. E. # 168	Sunnyvale,	CA	94086		1	P	P
16	Mildred	Forsythe	700 Laurel Ave. # 882	San Mateo,	CA	94401-4104	1		P	P
17	Shirley A.	Gangelhoff	1319 Speers Ave.	San Mateo,	CA	94403	1		P	P
18	Tami M.	Gangelhoff	248 C 36th Ave.	San Mateo,	CA	94403	1		P	P
19	George	Goupille	879 Partridge Ave.	MenloPark,	CA	94025-5215		1	P	P
20	Stephan	Goupille	879 Partridge Ave.	MenloPark,	CA	94025-5215		1	P	P
21	Vera	Goupille	879 Partridge Ave.	MenloPark,	CA	94025-5215	1		P	P
22	Arthur	Hackworth	21741 Santa Bella Place	Cupertino	CA	95014		1	P	N
23	Marie	Holubar	300 5th St.	Petaluma,	CA	94952	1		P	N
24	Vera	Horn	800 N. El Camino # 203	San Mateo,	CA	94401-3760	1		P	P
25	Vaclav	Hrdina	20287 John Dr.	Castro Valley,	CA	94546		1	P	P
26	Henry	Husak	19447 Victona Court	Sonoma,	CA	95476-3847		1	P	P
27	Jan	Janku	10 Villanova Ln.	Oakland,	CA	94611		1	P	N
28	Jana	Janku	10 Villanova Ln.	Oakland,	CA	94611	1		P	N
29	Joan	Kemr	476 32nd Ave.	San Francisco,	CA	94121-1724	1		P	N
30	Helena	Kozler	176 Corte Anita	Greenbrae,	CA	94904	1		P	P
31	Eva	Kryska	1120 Newell Rd.	Palo Alto,	CA	94303	1		P	P
32	Jiri	Kucera	21901 Monte Ct.	Cupertino,	CA	95014		1	P	P
33	Vlasta	Kucera	539 Hillcrest Rd.	San Carlos,	CA	94070-1920	1		P	P
34	Jan	Kucera Jr.	21917 Oakview	Cupertino,	CA	95014		1	P	P
35	Ivanka	Linhart	P.O. Box 1172	Soulsbyville,	CA	95372	1		P	P
36	Petr	Linhart	P.O. Box 1172	Soulsbyville,	CA	95372		1	P	P
37	David	Livingston	19617 Forest Ave.	Castro Valley,	CA	94546		1	P	P
38	Helenka	Livingston	19617 Forest Ave.	Castro Valley,	CA	94546	1		P	P
39	Dan	Livinston	19617 Forest. Ave.	Castro Valley,	CA	94546		1	P	P
40	Victor	Machacek	1655 Funston Ave.	San Francisco,	CA	94122		1	P	P
41	Lida	Mikes	115 Los Vientos Way	San Carlos,	CA	94070	1		P	P
42	Frank	Miksa	7 Royston Walk	Pleasant Hill,	CA	94523		1	P	P
43	Miroslava	Miksa	7 Royston Walk	Pleasant Hill,	CA	94523	1		P	P
44	Helen	Mikus	P.O. Box 94	Fayetteville	TX	78940	1		P	N
45	Blanche	Milner	1500 Held Dr. # 67	Modesto,	CA	95355	1		P	P
46	Ludvik	Mlynek	1225 Warner Ct.	Lafayette,	CA	94549		1	P	N
47	Alena H.	Navarra	5452 Jonathan Dr.	Newark,	CA	94560	1		P	N
48	Charles M.	Navarra	5452 Jonathan Dr.	Newark,	CA	94560		1	P	N
49	Jan	Nemec	1521 Saint Alphonfus Way	Alamo,	CA	94507-1570		1	P	P
50	Rita	Nemec	1521 Saint Alphonsus Way	Alamo,	CA	94507-1570	1		P	P
51	Ludmila	O'Donell	3424 NE. 35th Ave.	Portland	OR	97212	1		P	P
52	Alena	Picha	650 Newhaven Ct.	Walnut Creek,	CA	94598	1		P	P
53	Frank	Picha	650 Newhaven Ct.	Walnut Creek,	CA	94598		1	P	P

How we have paid dues

Sokol San Francisco Membersip

P=Paid, N= Not Paid

	B	C	D	E	F	G	H	I	K	L
54	**First Name**	**Last Name**	**Address**	**City**	**ST**	**Zip Code**	**F**	**M**	**P 06**	**P 07**
55	Eva	Plachy	717 Best Ct.	San Carlos,	CA	94070-1544	1			P
56	Ivo	Plachy	717 Best Ct.	San Carlos,	CA	94070-1544		1		P
57	Zdena Derner	Rashkin	21780 Via Regina	Saratoga,	CA	95070	1		P	N
58	Jaroslav	Rosicky	16714 Selby Dr.	San Leandro,	CA	94578		1	P	N
59	Michelle	Ruff	324 Via La Paz	Greenbrae,	CA	94904	1		P	P
60	Dagmar	Rus	628 Newlands Ave.	San Mateo,	CA	94403	1		P	N
61	Ruda	Rus	628 Newlands Ave.	San Mateo,	CA	94403		1	P	N
62	Marta	Sehnal	7415 Alpine Road	La Honda,	CA	94020	1		P	P
63	Albert	Sieber	231 Auburn Ave.	Santa Cruz	CA	95060		1	P	N
64	Libuse	Sikl	418 Patricia Ave.	San Mateo,	CA	94401	1		P	P
65	Kamil	Skapa	894 S. Flamingo Court	Denver,	CO	80246-2323		1	P	P
66	George I.	Skoda	3400 Princeton Way	Santa Clara,	CA	95051-5526		1	P	P
67	Marcelle	Skubna	616 Eve St.	Napa,	CA	94559	1		P	P
68	Desider E.	Slavoj	22 Ord Ct.	San Francisco,	CA	94114-1417		1	P	P
69	Marcela A.	Sleep	7405 Hacienda Way	Felton	CA	95018	1			P
70	Jirina	Smerhovska	2440 15 th St.	San Francisco,	CA	94114	1		P	N
71	Karel	Snajberk	916 Regal Road	Berkeley,	CA	94708		1	P	P
72	Milena	Snajberk	916 Regal Road	Berkeley,	CA	94708	1		P	P
73	George	Spanek	1425 Broadway Sw. # 11	Burlingame,	CA	94010		1	P	P
74	Henry J.	Sredl	P.O. Box 1029	Center Harbor,	NH	03226-1029		1	P	P
75	Karel	Stipek	22420 A Walnut Cir.N.	Cupertino,	CA	95014		1	P	P
76	Martha	Stipek	22420 A Walnut Cir.N.	Cupertino,	CA	95014	1		P	P
77	Jindra	Strolena	1050 Park Place	Pleasant Hill,	CA	94523	1		P	P
78	Eugenia	Sullivan	P.O.Box 9651	So. Lake Taho	CA	95731	1		P	N
79	Edmund	Teyrovsky	26563 Durham Way	Hayward,	CA	94542		1	P	P
80	Georgina	Teyrovsky	26563 Durham Way	Hayward,	CA	94542	1		P	P
81	Angie	Tomanek	26612 Durham Way	Hayward,	CA	94542	1		P	P
82	Tomas	Tomanek	26612 Durham Way	Hayward,	CA	94542		1	P	P
83	Dana	Tupy	13188 La Cresta Dr.	Los Altos,	CA	94022-1941	1		P	P
84	George	Tupy	13188 La Cresta Dr.	Los Altos,	CA	94022-1941		1	P	P
85	Helena	Vernak	2724 Mason Lane	San Mateo,	CA	94403-2613	1		P	P
86	Zdenek	Vernak	2724 Mason Lane	San Mateo,	CA	94403-2613		1	P	P
87	Milos	Zivny	10815 Breed Ave.	Oakland,	CA	94603		1	P	P
88	Zelka	Zivny	10815 Breed Ave.	Oakland,	CA	94603	1		P	P
89	Ashka	Zrzavy	654 Oregon St.	Sonoma,	CA	95476	1		P	P
90	Lada	Zrzavy	654 Oregon St.	Sonoma,	CA	95476		1	P	P
91										
92										
93	**Sokol San Francisco is shipping free DVD from XIV. Slet 2006, ČT Praha**									
94	**To members who asked for it. Also available From Český Sokol :**									
95	**2/ Gala, zahájení v Sazka Arena**									
96	**3/ Program I.**									
97	**4/ Program II. For more info ask Brother Milan Dusatko, sokolsf@gmail.com**									
98										
99										
100										

Sokol San Francisco Inc.
P.O.BOX 4006
MENLO PARK CA, 94026-4006